

je oblikovana tako, da se prek iskanja soglasja z vprašanim učencem (oz. tudi ostalimi učenci) učitelj sklicuje na skupno mnenje, sugerirano skupno vrednotenje učenčevega odgovora. Stopnjo ogrožanja učenčeve integritete, ki bi jo lahko predstavljala negativna povratna informacija, tako omili ne le na način, ki bi lahko izključil morebitne učiteljeve predsodke, temveč tudi z vključevanjem možnosti samoocenitve. Oglejmo si še en podoben primer. Za razliko od prejšnjega, ki si prizadeva izpostaviti strinjanje, je naslednja izjava primer izogibanja nestrinjanju:

(19) U: Zakaj Peter ni vzel piškota?

A: Peter ni vzel piškota, ker ga ni hotel.

B: To sploh ni res, Peter ne mara takih piškotov.

U: No, A se verjetno ni natančno izrazil, Peter ni hotel vzeti piškota, ker takih ne mara. (A-ju) *Si imel to v mislih?*

Učiteljica je svoj odgovor na nenatančen odgovor A-ja in ostro ugovarjanje B-ja (ki je ogrožalo A-jevo integriteto) oblikovala tako, da je skušala rešiti A-jevo integriteto, torej omiliti stopnjo ogrožanja B-jeve izjave, in se hkrati strinjati z B-jem, to je nakazati nepravilnost (nenatančnost) A-jevega odgovora. Učiteljica se je odkritemu nestrinjanju s pretirano oblikovano oceno B-ja (»sploh ni res«) izognila tako, da jo je omilila (»A se verjetno ni natančno izrazil«) in tako hkrati ohranila nezadovoljstvo s podanim odgovorom, ki bi po njenem mnenju, v danem kontekstu, lahko tudi povsem zadoščal. S tem je »pomirila duhove« in preprečila, da bi se debata o pravilnosti odgovora potencialno razširila na čustveno raven, kot to nakazuje B-jevo pretirano izraženo kategorično nestrinjanje, ki lahko izraža tudi prizadetost. Kot je lepo razvidno iz tega primera, se lahko tudi v pedagoškem kontekstu interakcija pravzaprav v precejšnji meri dotika tem, ki niso eksplicitno izražene (niso neposredna tema izjave), v našem primeru odnosov med Petrom in učencema A in B. Zato je obvladovanje vljudnostnih strategij in s tem poteka komunikacije ključnega pomena za nemoten in uspešen potek eksplicitno izraženih aktivnosti.

Oglejmo si še en primer predpostavljajanja/vzpostavljajanja skupnega verovanjskega ozadja:

(20) »Ne jemljite si preveč k srcu, če operacije ne boste takoj obvladali. Povsem vas razumem, ker sem to tudi sam doživljal. Potrebna je vaja in te se ne da preskočiti.«